

spiritual and physical, for our Rabbinical leaders and *Dayanim* are there to see to our welfare. No matter is too large or too small and it is something that we must inculcate our children with. When a Jew has an issue - any issue - he should talk it over with a scholar who can provide proper *Torah* insight.

מאת מנה"ר ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס

This third part might deem all the attendees at a *Bris* as fulfilling a *mitzvah* which would justify stopping learning. However, the **Magen Avraham** (8) rules that the rule of "ברוב עם" only justifies a short *bitul Torah* of a few moments, but not a longer amount of time which will take one away from his learning.

Social Obligation. Even though according to the above, as we have stated, one should not stop learning to attend a *Bris*, there are certain instances - a close friend or relative - when one's absence will cause pain to a *Baal Simcha*; he/she might feel bad and harbor inner complaints. In such a case, it is deemed a "chessed" (*Gemilas Chasadim*) to attend even if he has to stop his learning. Additionally, *Chazal* call this "Darkei Shalom" - which refers to doing things in the peaceful way of the *Torah*. These gatherings also breed *Ahavas Yisroel* (love of a fellow Jew). And when *Rebbeim* and *Talmidei Chachamim* attend a *simcha*, it increases the influence they have over their *talmidim*.

Other Simchos. A *Sholom Zochor*, *Kiddush* or *Vachnacht* are festive occasions that are not on the level of a *Seudas Mitzvah* of a *Bris* and *Pidyon Haben*. However, when one is expected to be there and he factors in the *Gemilas Chessed*, *Darkei Shalom* and influence on *Talmidim*, as mentioned in the previous paragraph, one should certainly attend, since these justify stopping learning.

(1) שו"ת אבן ישראל זיליניח (2) שו"ת שבט הלוי זורכטוב (3) משלי ידכח (4) פסחים סד: הל' בכורים דיטו (6) צוטו (7) יומא ע' (8) צלב

הלכה למעשה

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

The Greatest Mitzvah of All (90) - "תלמוד תורה כנגד כולם" **Torah Study vs. Mitzvah Obligations: Seudas Mitzvah.** In the last two weeks we have discussed the idea of stopping *Torah* learning for a funeral or *Hachnossas Kallah*, where there is an explicit source that one should stop learning in order to participate. When it comes to attending a *Bris Milah* or *Pidyon Haben*, though, it is different. By a *levaya* (funeral), the one who participates is doing the *mitzvah* just by being there; attending a *Bris* or *Pidyon Haben*, he is not fulfilling the *mitzvah* in any way and it would seem that one should not stop his learning to participate. Based on this logic, **Dayan Fisher ז"ל** (1) and **R' Shmuel Wosner ז"ל** (2) rule that one should not stop his learning for a *Bris*, unless there are social obligations, see further.

Many Participants. One could argue that the Rabbinic rule of "There is more glory for the King" - "ברוב עם הדרת מלך" (*Hashem*) when many (people) participate," (3) is justification for stopping learning and attending a *Bris*. We must understand this rule, as it comprises three distinct parts:

- 1) Dividing one *mitzvah* into many participants. (4)
- 2) Many people together - each person doing his own full *mitzvah*. (**Rambam** (5) **Magen Avraham** (6))
- 3) One person doing his *mitzvah* in front of many people. (7)

הוא היה אומר...

R' Menachem Nochum Twersky ז"ל of Chernobyl (Meor Einayim) would say:

Although the *Torah* permits the Jewish people to coronate a Jewish king to rule over the people, throughout history, Jews have always been active as advisors to a gentile king. The *mitzvah* of 'Set for yourself a king' is a directive for Jews to use their wisdom for the benefit of other kingdoms. The gentiles do not contain sufficient knowledge and understanding to rule properly and thus they cannot do so without their Jews. This is a historical precedent and we find that even kingdoms that expelled their Jewish subjects maintained Jewish advisors."

R' Chaim Yisroel Halevi Belsky ז"ל (Rav Belsky on Alternative Healing) would say:

When it comes to matters of - "כי הגויים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך ה' אלקיך" - *Avoda Zara* - today these would be new-age healing and alternative medicine practices - there is a *harchaka*, a boundary, that must be enforced. The proper approach to these types of ideas and practices is to say loud and clear: 'Not so has Hashem, your G-d, given you.' The *Ribono Shel Olam*, our Omnipotent source of life, gave the Jewish Nation the strength in our *neshamos*, our souls, to look at all these impressive 'magic tricks' and say two words: 'לא כן' - 'Not so!' In other words, 'This is not for me. I don't want to have anything to do with this!' We have this *koach* in our collective souls and we should use this strength to withstand the pressure, and not be impressed, amused, or even curious to try them."

A Wise Man would say:

"It is easier and more effective to build strong children than to repair broken men."

Printed By: Mailway Services,
Serving Mosdos and Businesses
Worldwide Since 1980
(1-888-Mailway)

All, together, need to promote
Kvod Shomayim
Definitely Join!
Kvodshomayim@gmail.com
Over 1,900 verifiable signatures * 855.400.5164 * kvodshomayim.org

Dedicated in memory of R' Moshe Spillman ז"ל
לשון ר' משה ז"ל בן מנחם
נ"ו נפ' כ"ב אב תשעב"ח

זאת נדבית משפחת חורוויץ

לעילוי נשמת אבם מרת שרה אסתר בת ר' חיים דוב ע"ה, נפטרה י"ג אלול תשס"ט תשעב"ח

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

TORAH TAVLIN IS NOW AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES, STORIES, ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAH TAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAH TAVLIN@YAHOO.COM

פרק ר' דאבות

(Monsey, NY)
פלאג המנחה ע"ש - 6:25*
הדלקת נרות שבת - 7:34
זמן קריאת שמע / מ"א - 8:58
זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:34
סוף זמן תפילה/להגר"א - 10:43
שקיעת החמה שבת קודש - 7:51
מוצאי שבת - צאת הכוכבים - 8:41
צאת הכוכבים - 9:03
*מי שמדליק מוקדא לא לאחר מכן ע"ה
קבלת השבת (משיאב"ר יצחק בלוי)

שבת קודש פרשת שופטים – ז' אלול תשע"ח

Shabbos Parshas Shoftim - August 18, 2018

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הסדן רב בעשן שליט"א ר"י שער השמים ירושלים עה"ק
תמים תהיה עם ה' אלקיך (יה-יג) - אין אדם שומע לי ומפסיד

פ"ש, התהלך עמו בתמימות ותצפה לו ולא תחקור אחר העתידות, אלא כל מה שיבא עליך קבל בתמימות ואז תהיה עמו ולחלקו. כל יהדותו של האדם תלוי באלו הדברים, כי תוקפו של האדם בתורה ובמצוות הוא כפי גודל אמונתו שהש"ת הוא המשגיח עליו, והוא זה המכוון את צעדיו, אמונה זו היא הנותן לו כח להקדיש עתותיו לעבודת הש"ת, מבלי לעשות חשבונות הא"ך יכלול את צרכיו הגשמיים, יודע הוא כי אם נצטוו מפי הבורא לקיים את פיקודיו לא יפסיד מחמת כן את המגיעו ואת הנצקב לו, גם אם מחמת כן לא יהיה פנוי להרבות פעלים כדי להשיג צרכיו המדומים, ולהיפך רבו השתדלותו לא יועיל לו להרבות חונו יותר ממה שנקצב לו, ורק יפסיד בכך את עתותיו שניתנו לו כדי לעבוד בהם את בוראו ולנחול על ידי כך את עולמו הנצחי.

ועל האדם לדעת כי לולא זה שרצון הש"ת הוא שבני העולם יתפרנסו על פי דרכי הטבע, לא היה שום היתר להקדיש מעתותיו לצורך השתדלות הפרנסה, והיה מוטל עליו לבטוח רק בהש"ת שהוא יצליח לפניו את כל מחסורו, רק מאדור שרצון הש"ת שתבוא הפרנסה צ"פ דרכי הטבע ע"כ מוטל על כ"א להשתדל להשיג הפרנסה צ"פ מנהגו של עולם והוא כבר תיקן לעצמו צינור שדרכו ישלשל הקב"ה את צרכיו הגשמיים ושוב אינו זקוק ברבי השתדלותו, ומעתה יכול להיות נקי לתורה ולתפילה ולכל מלאכת שמם. נשאלתי פעם ע"י בעל הבית אהרן, הא"ך אפשר לומר כי הכל בידי שמים ואין רבוי ההשתדלותו מוסיפה חן, והוא הודו מעדי כי ההשתדלות היא המביאה את הפרנסה, אם עוסק האדם במקצוע ובאמונתו הוא הוא קוצר פירות חוכה להביא טרף לביתו, ואם מתרפה הוא במלאכתו מתקשה הוא גם בכלכלת בני ביתו וכדי לשבר את אוננו

מאוצרותיו של המגיד

מאת חרב שלום פטרל שליט"א מגיד משרים בק"ק בית שמש

וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה וענינו לא ראו (כא-ו) -

בענין וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה וגו'

א"רנס 'אונקלוס', ייתבינו (וישיבו תשובה על מה שהיה מקום לשאול אותם אורות סיבת מה שזכר זקני העיר ההיא הקרובים אל החלל ידצחו את ידיהם על העגלה הערופה בנהל' [לעיל פסוק ו'] ואיתא במס' סוטה [ט-ו] [זקני אותה העיר רוחצין את ידיהן במים במקום ערפה של העגלה] וימרקו, (שטעם רחיצת ידיים זו היא כדי לבטא שידינו נקיות משפכויות דם זה, והיינו שידנא לא אשדו ית דמא הרין, ועינא לא חוזה, ובתרגום יונתן בן חזקיהו הוסיף, 'ייתבינו וימרקו, גלי קרם ה' דלא אתא לדידנן ופטריה, מן דשרא ית אידמא הרין, ועינא לא חמוך' ליה, והיינו כדעת חכמי ארץ ישראל המובא בירושלמי (סוטה ט-טו [מ"ג] 'דבנין דרבא פתרין קרייא בהורג, שלא בא על דינו ופטרינו ולא דרגנו, ולא ראינו והנחנו וועימענו על דינו'. וכן תירגם בירושלמי, 'עיינינו לא חמוך לדין דשפך יתיה'.

אולם ברש"י פירש, "דינו לא שפכו, וכי עלתה על כל שזקני בית דין שופכי דמים הם, אלא, שלא ראינו ופטרינו בלא חזונות ובלא ליה", וכן איתא במסכת סוטה (שם) "וכי על דעתנו עלתה שזקני בית דין שופכי דמים הם, אלא, שלא בא לדינו

הקדמתי לומר לו כי דבריו תואמים לילד רך בשנים אשר מחמת קוצר בינתו אינו מבדיל בין הגורם לסביבותיו, וכשישאלוהו מידו הגורם למאורות הבית שיאדור. ישיב בתום כי אצבעותיו של בעל הבית הם שגרמו לכך, אחד שהקיש בהם על כפתור מסויים, וכשישאלוהו שוב מדוע דוקא כפתור זה גרם לכך ולא כפתור אחד המצוי בחדר, לא יידע להשיב תשובה כהוגן, ויאמר: אינני יודע למה, אבל זאת אני יודע כי הלחיצה על הכפתור המסוים בו לחץ בעל הבית היא הגורמת, אך כשתגדל יתגדל גם שכלו עמו, ואז יבין כי לא הלחיצה היא הגורמת, אלא התוצאות מן הלחיצה הם הגורמים האמיתיים, והלחיצה אינה כי אם סיבה לחיבור מסוים המייצר את זרם האלקטריי, וכתוצאה מכך נוצר כח מסוים המייצר אור.

המשכתי ואמתי לכן שיח: לאותו נער אשר טרם הגיע לביתה הנך דומה, וכשישאלוהו אותך מי זכה לו לאדם כמזון יצרכי בני ביתו, הנך משיב כאותו נער, שידיו ואצבעותיו הם שגרמו לכך, ואינך משכיל להבין שידיו ואצבעותיו אינם כי אם סיבה שדרכו חפץ הקב"ה להוציא גזירתו אל הפעל, ולהשפיע על האדם את אשר נגזר עליו בראש השנה, ולא הם הגורמים להברכה שתחול, וכיוון שכן אין כאן פתרון פה לאדם לומר כי ברוב עמל ידאה ברכה בשפעו הגשמי, וכל שעליו לעשות הוא. לשער מקורם את קצבת הזמן שבהם ראויים פעולותיו לשמש ככלי המקבל ברכה, ולאחר מכן יבין כי לא עליו המלאכה לגמור, וגם אם לא ראה ברכה במלאכתו לא יתפתה להקדיש גם שאר עתותיו למלאכתו, כי את השתדלותו לקבל את קצבתו כרצון הבורא כבר עשה, ודבריהם דרכים למקום להמשיך לו פרנסתו ומעתה עליו להתמסר עם בוראו ולהקדיש את יתר שעותיו לתורה ולעבודה, ויבטח בבוראו כי הוא יסייע בעדו.

הש"ת יאיר עינינו ליישר את אורחות דינו, ונזכה תמיד להתהלך אחריו בתמימות, ופטרינו בלא מזון, ולא ראינו והנחנו בלא ליה, והיינו כדעת חכמי בבלי המובא בירושלמי (שם), 'דובנין דתמן פתרין קרייא בנורג, לא בא על דינו ופטרינו בלא ליה, ולא ראינו והנחנו בלא פרנסה'.

ואיתא בגמרא (סוטה מ"ו): "אמר רבי יוחנן משום רבי מאיר, כל שאינו מלווה כ...כאילו שופך דמים", ובכ"ל יק' (בראשית מ"ה כ"ז ד"ה וידא את העגלות, כ"י מהידוע וכו') ביאר את טעם הדבר על פי השכל, "הנה מהידוע, שמה שאמרו לא פטרינו בלא ליה! אין זה הלכתא בלא טעמא, כי מה ענין הלוייה אל "דינו לא שפכה את הדם הזה" (וגם מדוע יש להחשיב את מי שאינו מלווה כשופך דמים), וטעמו של דבר הוא, שכל ההולך בלא ליה מן העיר, יש לחוש שמא ידאו הלסטים שהוא הולך לבדו ויחשבו שאין לו גואל וקרוב, כי אין פרידתו קשה על שום אדם, כי אין לו גואל הרם, גם בן ואח אין לו, ולפיכך כל מוצאו יתרגו בו בשבו שאין מי אשר ידרוש דמו מידו, ואפילו לגבי הלסטים אשר לא ראוהו יוצא מן העיר, מכל מקום לפחות הצלה פורתא מיהא הוי הלוייה, שמצלת מן הלסטים הדואים שמלווין אותו ויש לו גואלים ומפחדים לפגוע בו ולהמתו, פן ידרשו ויחקרו אחריו קרוביו או אוהביו, ודרוש דמים אותם ימצא, ודמו מידם ידרוש, הם קרוב לומר, שסתם לסטים לא יפגעו בו כי אם אחר שיוחקרו וידרשו אחריו אם ליווה אדם או לא".

מעשה אבות סימן לבנים

אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לכבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם וגו' (ב-ג)

Among the millions of Jews who were detained at concentration camps during World War II, it is little known that Gemma LaGuardia Gluck, sister of New York’s illustrious Mayor Fiorello LaGuardia (the airport is named for him), was among them. Her illustrious surname was both a blessing and a curse. The Nazis arrested and detained her in Ravensbruck, a notorious women’s concentration camp, accusing her of being both a Jew and the sister of a mayor who was staunchly anti-Hitler. On the flip side, it might have been what kept her alive. Dr. Rochel Saidel, a historian, was at the U.S. Holocaust Memorial Museum when she discovered the document of LaGuardia Gluck’s arrest, and was struck by the amazing story of a prisoner whose brother at the time of her internment was none other than mayor of New York City.

The LaGuardia children, Fiorello and Gemma, were born in New York City to a Jewish mother, Irene Luzzato Coen, who had been raised in a Jewish home in Trieste, Italy. Their maternal grandmother was a member of the Luzzatto family, a prominent Italian Jewish family active in the Italian unification effort and the rabbinical college in Padua. Fiorello LaGuardia successfully ran for mayor of the city of New York in 1933. Once in office, he became an unrelenting critic of Germany and the Nazi regime. Before taking office, LaGuardia called Hitler a “perverted maniac” and a “brown-shirted fanatic,” and warned anyone who would listen that, “Part of (Hitler’s) program is the complete annihilation of the Jews in Germany.”

However, few people were willing to listen in those early years. In 1938, after the division of Czechoslovakia and Kristallnacht, LaGuardia stepped up his attacks on the Nazi regime. At a rally of 20,000 anti-Fascists in Madison Square Garden, LaGuardia proclaimed himself unable “to adequately describe the brutality of (Hitler’s) government” and called the Nazi regime a great threat to world peace. In the face of large-scale indifference to human rights violations abroad and growing isolationism at home, LaGuardia was a beacon of light and reason urging public opinion to face up to the Nazis and confront Hitler. When the U.S. was forced to enter the war in 1941, LaGuardia’s principled position was vindicated.

Meanwhile, Gemma LaGuardia emigrated to Budapest, Hungary in 1900 with her Italian-Jewish mother, and met her Hungarian-Jewish husband, Hennan Gluck, while teaching English lessons in Budapest. The two married and were living in Budapest when the Nazis overtook the city. When they realized they had the sister of the famous anti-Nazi mayor of New York in their grasp, they ordered her arrest, hoping to use her as a potential bargaining chip and a means to quiet her brother from rallying support against the German regime. Originally deported to Mauthausen, she was later sent to the women’s camp Ravensbruck. But because she was a political hostage, she was not made to do forced slave labor, and used her position to help other women in the camp and raise their spirits. She even encouraged them to embrace their heritage. In her memoir, Gemma mentions a woman in Ravensbruck who begged to take off the yellow patch labeling her as a Jew, arguing that she may have been married to a Jew but she herself was not Jewish. Gluck was angered by the inmate’s plea, declaring in her memoir, “I have been married for thirty-six years to such a good Jewish husband, I am proud to wear the sign.”

During the time of LaGuardia Gluck’s internment, her brother Fiorello was in New York City hosting anti-Hitler rallies and speaking out against the atrocities of the Nazis. The press in Germany labeled LaGuardia a “Dirty Talmud Jew,” and a “Shameless Jew Lout.” When the German ambassador protested LaGuardia’s incendiary remarks to Cordell Hull, the U.S. Secretary of State, Hull apologized explaining that in America, the mayor of New York was free to speak his mind.

Fiorello had lost contact with his sister when the Nazis invaded Hungary and assumed she was dead. He found out through a war correspondent that she was being held prisoner in Ravenbruck and worked tirelessly to have her released. The Nazis gloated over their “catch” and Fiorello was powerless to rescue his sister at that time as she had lost her citizenship by marrying a foreign man. It was only after the war, that LaGuardia was able to get his sister to Copenhagen and later to the United States in the spring of 1947. The Jewish mayor of New York, an implacable foe of Nazi tyranny for years died in 1947.

משל למה הדבר דומה

שפתים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר ה' אליך נתן לך לשבטך ושפתו את העם משפט צדק וגו' (מז-יה)

משל: A police officer was called to a local elementary school to take down a routine vandalism report. Someone had broken a few items and the police were called. The officer arrived in a squad car and immediately began to question students and faculty alike, taking down people’s statements and alibis, writing them down in his pad.

Suddenly, the officer felt a tug at his pants and looked down to see a little girl, not more than six years old. Peering up and down at the officer’s uniform, she sweetly asked, “Excuse me, sir, are you a cop?”

“Yes,” he answered, and went back to writing his report.

The little girl continued. “My mother said that the police are important people and if I ever needed help for anything I should turn to the police. Is that right?”

Now she had his attention. The officer looked up from his pad, concerned that maybe something had happened to her and she needed real assistance.

“Yes, that’s right,” he told her with authority. “Is everything okay, dear?”

“Yes ... but,” she said as she extended her foot toward the policeman, “would you please tie my shoe?”

נמשל: After reviewing many of the laws that apply to the

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV
FROM R' CHAIM YOSEF KOFMAN

מִן הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בֵּית חָדָשׁ וְלֹא חָנּוּךְ יָלָךְ וְיִשֵּׁב לְבֵיתוֹ מִן יוֹמָה בְּמַלְחָמָה וְאִישׁ אֲחֵר יִתְכַּנֵּן (ב-ה)

The *Torah* cites three instances in which a Jewish soldier is exempt from going to war. If he built a house but did not yet live in it; if he planted a vineyard but didn’t fulfill the *mitzvah* of “נטע רבעי” yet; if he betrothed a woman but didn’t yet marry her. **Rashi** explains the rationale; a soldier out on the battlefield will experience much distress worrying that another man might move into his house, take possession of his vineyard, or marry his betrothed. Lest his anxiety demoralize his fellow soldiers, he should not go to war but should return home. Why does Rashi say that the soldier’s concern is that another person will take his home/ vineyard/wife? Isn’t the concern and distress of dying at war enough to demoralize his companions?

My *machshava* is that every soldier going into battle knows that his life is in danger and he may never return home. Every valiant soldier accepts this possibility and yet marches on to war, not thinking about his mortality. However, a G-d-fearing individual in *Hashem*’s army has a different concern. He is concerned that his home, which he just built with the intention of populating it with children who will dedicate their lives to *Torah* and *mitzvos*, will be taken over by “איש אחר” - another type of person, who will not appreciate the goal of building a proper *Torah* home. His young fiancée who pledged to build a home with him and raise a *Torah* family might end up marrying an “איש אחר” who has other ideas of what a home should be. And a vineyard that was planted with lofty goals of fulfilling the *mitzvos* that are applicable to *Eretz Yisroel*, might now be violated by “איש אחר”, a different kind of person, who has no interest in growing a vineyard for *mitzvos* but rather for other mundane purposes. These thoughts are what concern him. These are more legitimate reasons to be exempt from war than worrying about dying.

The month of *Elul* is a time of spiritual introspection and self-improvement. A time to realize we must show our *hakaras hatov* to the *Ribono shel Olam* for granting us another year of life (and *daven* that He will *iy”H* afford us many more happy and healthy *nachas*-filled years). *B’ezeras Hashem*, this will be a tremendous source of merit for us during the upcoming *Yimei Hadin*.

DRUSH V’CHIDDUSH

ולא תחום עיניך נפש בנפש עין בעין שו בשו ... (יש-כא)

The *Gemara* in *Bechoros* (37a) discusses why a *Kohen* whose teeth have fallen out is not considered to have a “מום” (blemish), which would disqualify him from serving in the *Bais HaMikdash*, whereas a Canaanite slave goes free for having even a single tooth knocked out. **Tosafos** there explains that this is a special leniency reserved for a slave; even a minor injury renders him an invalid, allowing him to go free. In contrast, a *Kohen* would not be disqualified were his teeth to have fallen out, because it is normal for teeth to fall out in a person’s old age. Based on this logic, **R’ Yosef Shalom Elyashiv זט”ל** ruled that one’s teeth having fallen out is not considered a flaw.

However, when **R’ Meir Simcha Hakohen זט”ל** of **Dvinsk** was asked about a *chossan* who did not realize that his *kallah* was missing two teeth, the **Ohr Sameach** answered

EDITORIAL AND INSIGHTS ON
THE MIDDAH OF

דרגה יתירה

שפתים ושטרים תתן לך בכל שעריך... (מז-יה)

The *Torah* is telling us an incredible message: “Give yourself a gift.” The greatest gift you can give yourself is ... SHOFTIM - Judges! What does this mean? What is the *Torah*’s approach to judges? “הוי דן את כל האדם לכף זכות” - Judge every person favorably. A person needs to see the good in others, even those with negative character traits and annoying habits. You will not be able to change people to become what you think they should be, but you can change the way you see them. **בצדק** - Judge your friend with righteousness! (If you want him to be your friend! If you criticize him all day, he will not remain your friend for long!) So SHOFTIM is the gift we give ourselves by judging others favorably. SHOTRIM, on the other hand, means policemen. Police enforce the law. They ensure that we do what we must even if we wouldn’t do it on our own. We must make SHOTRIM to ensure our SHOFTIM! Even though one’s natural reaction might be to judge negatively, criticize others and blow up with anger, one must make SHOTRIM - a “*mechayev*” (obligation) that will make sure you do what is right.

The **Chasam Sofer זט”ל** uniquely explains the words in *Pirkei Avos*: “על כרחך אתה חי” - “Against your will you live” - as follows: When does a person truly LIVE his life correctly? When he does what is right - “על כרחך” - because of all the things he chooses to do AGAINST his will! It is all the times that a person goes against his nature to do *Hashem*’s bidding that gives his life meaning! Doing what does NOT come naturally but is correct nevertheless, is a *Torah* way of life. The greatest benefit of judging favorably is the *midda k’neged midda* - if you judge other’s favorably, *Hashem* will judge you favorably. May this be our ticket to a happy, healthy life, good relationships with everyone and a successful judgment this *Rosh Hashana*.

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Eretz Yisroel with zero overhead